

การฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ได้มีขึ้นเพื่อช่วยเหลือให้ลูกหนี้ที่มีหนี้สินล้นพ้นตัวได้มีโอกาสดำเนินกิจการต่อไป ซึ่งเป็นผลดีมากกว่าการที่ปล่อยให้ลูกหนี้ต้องล้มละลายลง โดยจำเป็นต้องมีกระบวนการต่าง ๆ ที่ทำให้การฟื้นฟูกิจการเป็นผลสำเร็จ ซึ่งกระบวนการต่าง ๆ ได้ส่งผลกระทบต่อสิทธิของเจ้าหนี้โดยเฉพาะสิทธิของเจ้าหนี้ภายในอากรเป็นอย่างมาก เช่น การที่ผู้ทำแผนสามารถทำการปรับลดหนี้ภายในอากรได้เองในแผนฟื้นฟูกิจการ ทำให้เจ้าหนี้ภายในอากรได้รับชำระหนี้ที่น้อยลง เป็นต้น เมื่อกระบวนการต่าง ๆ ได้ส่งผลกระทบต่อสิทธิของเจ้าหนี้ภายในอากรแล้ว ในขณะเดียวกันก็ต้องให้ความสำคัญคุ้มครองสิทธิของเจ้าหนี้ภายในอากรอย่างเพียงพอด้วย เนื่องจากมูลหนี้ภายในอากรนั้นแตกต่างจากมูลหนี้ประเภทอื่น และเป็นรายได้ของรัฐซึ่งนำมาใช้ในการพัฒนาประเทศ

การศึกษาวិทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483 ในเรื่องสิทธิของเจ้าหนี้ภายในอากรในการฟื้นฟูกิจการ พร้อมทั้งวิเคราะห์ถึงปัญหาที่เกิดขึ้นจากบทกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับสิทธิของเจ้าหนี้ภายในอากรในการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ โดยมีการวิเคราะห์ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับสิทธิของเจ้าหนี้ภายในอากรในรายละเอียดของแผนฟื้นฟูกิจการ ปัญหาเกี่ยวกับสิทธิของเจ้าหนี้ภายในอากรในการจัดกลุ่มเจ้าหนี้เพื่อพิจารณาแผนฟื้นฟูกิจการ ปัญหาเกี่ยวกับสิทธิของเจ้าหนี้

ภาษีอากรเกี่ยวกับการลงมติดอมรับแผนฟื้นฟูกิจการ ปัญหาเกี่ยวกับสิทธิของเจ้าหนี้ภาษีอากรกับแผนฟื้นฟูกิจการที่ศาลมีคำสั่งเห็นชอบแล้ว รวมทั้งปัญหาเกี่ยวกับสิทธิของเจ้าหนี้ภาษีอากรในกระบวนการฟื้นฟูกิจการกับคดีล้มละลาย พร้อมทั้งได้เสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

ผลจากการศึกษาวิจัยพบว่า บทกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับสิทธิของเจ้าหนี้ภาษีอากรในการฟื้นฟูกิจการ ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483 ก่อให้เกิดปัญหาหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาที่ผู้ทำแผนสามารถปรับลดหนี้ หรือตัดทอนหรือขยายกำหนดระยะเวลาการชำระหนี้ภาษีอากรได้เอง ในรายละเอียดของแผนฟื้นฟูกิจการ ปัญหาเกี่ยวกับการจัดกลุ่มเจ้าหนี้ภาษีอากร ซึ่งทำให้เจ้าหนี้ภาษีอากรได้รับชำระหนี้น้อยลง และทำให้เจ้าหนี้ภาษีอากรไม่มีสิทธิออกเสียงลงมติในที่ประชุมเจ้าหนี้เพื่อพิจารณาแผนฟื้นฟูกิจการเท่าที่ควร ปัญหาจากแผนฟื้นฟูกิจการที่ศาลได้มีคำสั่งเห็นชอบที่มีผลผูกมัดเจ้าหนี้ภาษีอากรให้ต้องปฏิบัติตาม รวมทั้งปัญหาที่เจ้าหนี้ภาษีอากรจะได้รับชำระหนี้ในกรณีที่ลูกหนี้ล้มละลายมากกว่ากรณีลูกหนี้ได้รับการฟื้นฟูกิจการ

ผู้ศึกษาจึงเห็นควรให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมบทกฎหมายบางประการ และเห็นควรให้ศาลนำบทบัญญัติที่มีอยู่ในกฎหมายแล้วมาเสริมช่องว่างของอำนาจศาล เพื่อใช้ในการพิจารณาแก้ไขปัญหาในสิทธิของเจ้าหนี้ภาษีอากร เช่น การกำหนดรายละเอียดในเนื้อหาของแผนฟื้นฟูกิจการเพื่อคุ้มครองสิทธิของเจ้าหนี้ภาษีอากร หลักเกณฑ์ในการจัดกลุ่มเจ้าหนี้ภาษีอากรเป็นอีกกลุ่มหนึ่งในการพิจารณาแผนฟื้นฟูกิจการของที่ประชุมเจ้าหนี้ และเพื่อการได้รับชำระหนี้ของเจ้าหนี้ภาษีอากร ผลของคำสั่งศาลเห็นชอบด้วยแผนให้ไม่มีผลผูกมัดเจ้าหนี้ภาษีอากร ตลอดจนการนำบทบัญญัติในคดีล้มละลายมาปรับใช้ในกระบวนการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ ทั้งนี้เพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิของเจ้าหนี้ภาษีอากรในการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้มากขึ้น รวมทั้งจะเป็นประโยชน์ต่อความสำเร็จของการฟื้นฟูกิจการ

The reorganization of debtors is a legal process designed to assist heavily indebted debtors to maintain their businesses in a fashion such that they can stave off bankruptcy. Reorganization is considered more beneficial than allowing debtors to go bankrupt. It is therefore of the utmost moment to ensure that business reorganization proceedings are successful.

Reorganization strongly impinges upon the rights of creditors, not least those of tax creditors. In fact, those overseeing business reorganization processes are authorized to make adjustments through diminishing tax burdens, particularly through reducing the amount of debt payments, etc. Since it is obvious that these processes affect the rights of tax creditors, it is imperative that they are afforded adequate protection. Especially is this the case in view of the fact that tax debt differ from other types of debt in that

taxes provide revenues for the state which can in turn be used for improving the conditions of the country.

Accordingly, in this thesis, the researcher investigates the Bankruptcy Act B.E. 2483 (1940) in its bearing on the rights of tax creditors vis-à-vis business reorganization proceedings. Furthermore, the researcher analyzes problems arising from laws involving tax creditor rights in cases of debtors whose businesses are being rehabilitated. In particular, closely examined are legal problems stemming from the specific details of business reorganization plans insofar as they impinge upon the rights of tax creditors. Additionally considered are problems flowing from allowing voting on resolutions concerning the acceptability of business reorganization plans in spite of the fact that representatives of tax creditors are denied participation. Moreover, in respect to the rights of tax creditors, taken into account are court orders involving consent to business reorganization plans and related concerns in respect to bankruptcy cases. Upon analyzing these problems, the researcher offers suggestions for solving them.

Findings are as follows:

There are a number of problems brought about by the actual content of legal measures stipulated in the Bankruptcy Act B.E. 2483 (1940) concerning the rights of tax creditors in business reorganization proceedings. A serious difficulty stems from the fact that reorganization plan makers can themselves unilaterally reduce tax debts or extend the time period allowed for tax debt repayment. Inasmuch as tax debtors are not allowed to cast votes when

resolutions are considered by reorganization plan makers, tax debt payments are less than they otherwise would be. Furthermore, business reorganization plans must be consented to by the courts prior to execution. Consequently, after courts have consented to said plans, tax debtors have no recourse but to follow court orders with the untoward upshot once again being a reduction in the amount of tax debt payments.

The researcher therefore holds that certain laws should be amended in addition to provisions in other laws being actually enforced so as to close loopholes in respect to the authority of courts exercised in these cases. The rights of tax creditors should be addressed through paying more specific attention to the details of business reorganization plans with an eye to protecting their rights. At meetings of creditors, representatives of tax creditors should be participants along with other creditors. Such representation would ensure that there would be explicit measures taken concerning tax debt repayments as part of overall business reorganization plans. Addressed also should be the issue of court orders consenting to business reorganization plans. Such orders should not be binding in a fashion detrimental to tax creditors. Nor should provisions of bankruptcy law be extrapolated to questions of tax debts in business reorganization cases. If these suggestions are followed, it is the researcher's view that the rights of tax creditors will be protected and that this would in the long run concomitantly contribute to the successful outcome of business reorganizations plans.